

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
Πρόλογος	7
Είσαγωγικά	11
1. Ἡ θεωρητικὴ βάση καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ ἀρχαίου Γνωστικισμοῦ	15
2. Ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ Γνωστικισμοῦ στὴν Καινὴ Διαθήκη	20
3. Ἡ διάλυση τοῦ Γνωστικισμοῦ κατὰ τὸν γ' αἰώνα	25
4. Ἀποκρυφισμός: Ἡ πνευματικὴ καὶ ἡ πο- λιτικὴ του διάσταση	29
5. Οἱ ρίζες καὶ τὸ θεωρητικὸ ὑπόβαθρο τῆς «Νέας Ἐποχῆς»	36
6. Οἱ ἀπόψεις τῆς «Νέας Ἐποχῆς» γιὰ τὸ Θεό, τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον	40
7. Σκοποὶ καὶ μέθοδοι δράσης τῆς «Νέας Ἐποχῆς»	45
8. Ναζισμός καὶ «Νέα Ἐποχὴ»	50
9. Τὸ Πανελλήνιο Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν	55

10. Αὐτοσωτηρία καὶ θεοποίηση τοῦ ἀνθρώπου	59
11. Ἡ «ἐπανάσταση τῆς συνείδησης» καὶ ἡ ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου – εἰδικὴ ἀναφορά στὴ σεξουαλικότητα	63
12. Ἡ «ἐπανάσταση τῆς συνείδησης» καὶ ἡ ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου – Ἄμαρτία καὶ γνώση	69
13. Ὁρθόδοξη παθολογία καὶ γνωσιολογία .	75
14. Ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Samael Weor	81
15. Ἡ «ἐσωτερικὴ γνώση» τῶν Γνωστικῶν καὶ ἡ προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ	86
16. Γνωστικισμὸς καὶ Μετενσάρκωση	97
17. Ἡ πίστις ὡς φῶς ἐπιγνώσεως	104
18. Λατρεία τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτογνωσία τοῦ ἀνθρώπου	112
19. Γενικὲς τοποθετήσεις – Συμπεράσματα . Βοηθήματα	121 131

Πρόλογος

Ἡ μικρὴ αὐτὴ μελέτη ἐπιθυμεῖ νὰ εἶναι μιὰ ἐλάχιστη συμμετοχὴ στό σύγχρονο λόγο κατὰ τῆς «ψευδωνύμου γνώσεως» (Α΄ Τιμ. 6,20). Ἄναμφίβολα ἡ γνώση εἶναι δῶρο Θεοῦ καὶ παίζει καθοριστικὸ ρόλο στὴ διαμόρφωση τῆς προσωπικότητας τοῦ ἀνθρώπου καὶ στὴ σωστὴ κατανόηση τοῦ κόσμου. Αὐτονομημένη ὅμως καὶ ἀποκομμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς καὶ παράδοσης γίνεται «κενοφωνία» καὶ «ἀπάτη» (Α΄ Τιμ. 6,20· Κολ. 2,8). Αὐτῆς τῆς μορφῆς ἡ «γνώση», ἀκόμη καὶ σήμερα μὲ τίς διάφορες μεθόδους καὶ τίς ποικιλάνυμες ἐκφορὲς τῆς ἀναπαλαιῶναι ἀρχαῖες φιλοσοφικὲς δοξασίες, ἐξωχριστιανικὰ πιστεύω καὶ γνωστικιστικὲς θεωρίες ἀποτελώντας, ὅπως πάντοτε, πρόκληση γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν κοινωνίαν καὶ τὸν ἄνθρωπο.

Προσεγγίζοντας τὸ σημερινὸ πρόσωπο καὶ τίς ἐπιδιώξεις τῶν «Γνωστικῶν» ἐπιχειροῦμε μιὰ σύντομη ἀναδρομὴ στὶς ρίζες τοῦ ἀρχαίου Γνωστικισμοῦ καὶ στὰ προβλήματα πού αὐτὸς δη-

μιούργησε τόσο στην εποχή της Καινής Διαθήκης όσο και στους πρώτους αιώνες της Ἐκκλησίας μας. Στή συνέχεια γίνεται λόγος για τις σχέσεις του παλαιού με τό νέο Γνωστικισμό μέ ταυτόχρονη κριτική της μεθοδολογίας του και τῶν περί κόσμου και ἀνθρώπου ἀντιλήψεών του. Εἰδικότερη ἀναφορά γίνεται στή «Νέα Ἐποχή» πού διεκδικεῖ τήν ὑστεροφημία της πανθηρσκείας στήν εποχή μας, ἀλλά και στό «Πανελλήνιο Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν» πού διαδίδει εὐρέως τίς ἀρχές τίς «Γνωστικῆς Ἐπιστήμης».

Μοναδικά κριτήρια αὐτῆς μας τῆς ἀναφορᾶς στίς ἀνωφελεῖς και μάταιες συζητήσεις τῶν «ἀποστρεφόμενων τήν ἀλήθειαν» (Τίτ. 1,14) νεογνωστικῶν ρευμάτων εἶναι ὁ ζωντανός λόγος τοῦ Εὐαγγελίου, τά φωτιστικά μηνύματα τῆς λατρευτικῆς μας ἐμπειρίας και τά ἀποκαλυπτικά ἐπιχειρήματα τῆς Πατερικῆς γνωσιολογίας και σοφίας. Σίγουρα τό θέμα λόγω τῆς εὐρύτητάς του δέν καλύπτεται ἀπό τή σύντομη και ἀδρή αὐτή προσέγγιση. Ψηλαφεῖται μόνο, μέ ἀπώτερο στόχο νά φανεῖ ὅσο γίνεται πειστικότερα τό «ὑπέροχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου» (Φιλ. 3,8) και ταπεινή φιλοδοξία νά προβληματίσει και ἄλλους ὥστε νά γνωρίσουν καλύτερα «τά ὑπό τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν» (Α΄ Κορ. 2,12) και νά ἐμβαθύνουν περισσότερο στή δική Του σοφία «τήν ἀποκεκρυμμένην» (Α΄ Κορ. 2,7) και στούς τρό-

πους αὐτογνωσίας και ἀναγέννησης πού συνιστᾶ ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου και ἡ Ὁρθόδοξη Παράδοσή μας.

Ἐπειδή τά περισσότερα ἀπό τά κεφάλαια αὐτῆς τῆς προσπάθειας δημοσιεύθηκαν σέ συνεχείες στήν τοπική ἐφημερίδα τῶν Σερρῶν «*Η ΠΡΟΟΔΟΣ*» ἀπό 1-6-93 ἕως 11-7-93, αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά τήν εὐχαριστήσω γι' αὐτή τή φιλοξενία και ἐμπρακτὴ ἀποδοχή τῆς διαπίστωσης ὅτι «ἡ ἐνημέρωση πρέπει νά βαδίζει ἀγκαλιά μέ τήν πνευματική καλλιέργεια τοῦ κοινού». Ἄλλωστε σέ πολλούς, γνωστούς και ἄγνωστους, ἀναγνώστες τῆς «*ΠΡΟΟΔΟΥ*» χρεωστῶ τήν ἐνθάρρυνση γιά τήν εὐρύτερη δημοσιοποίηση αὐτῶν τῶν κειμένων. Οἱ εὐχαριστίες μου εἶναι θερμότερες και σ' αὐτούς. Ἰδιαίτερος ὅμως εὐχαριστῶ τό Σεβ. Μητροπολίτη Σερρῶν και Νιγρίτης κ.κ. Μάξιμο πού μέ τίς δικές του εὐχές και τήν οικονομική ἐπιχορηγία εὐοδοῦται ἡ ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ τεύχους.

Σέρρες, Ἑορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (6-8-93)